

precej višjo plačo, kakor je bila nekdanja, ko sta 1. in 2. fizik (doktorja) imela po 400 in 300 gold., 2 kirurga pa po 200 in 150 gold. letne plače. — Gosp. Regali je vtemljeval 4 predloge, ki so bili v predvarek in poročanje izročeni dotičnim odsekom; želeli je, da bi predlog njegov obveljal, po katerem naj se prestavi gasilno orodje iz dosedanje shrambe pri mesarskem mostu kam drugam in da na to mesto pridejo prodajalnice mesá ali moke, — kakor tudi ta, da se na živinskem sejmu napravi vodnjak in zasadijo drevesa v obrambo silne vročine poleti. — Odgovarjal je v tej seji župan na več vprašanj. Pri vprašanji dr. Ahačiča: ali gosp. župan smatra sklep zadnje seje o učnem nemškem jeziku v mestnih ljudskih šolah za veljavni, ker ni postavno število odbornikov za predlog glasovalo, je nastal hud vihar od nasprotne stranke, ki tudi to za pravilno sejo šteje, če je 5 odbornikov na begu iz zbornice. Gospod župan je zagovarjal, kakor je mogel in znal, veljavnost sklepa, pa konečno obljubi, da dr. Ahačičev predlog postavi na dnevni red prihodnje seje.

— (O ceni svilnih kokonov) nam piše gosp. profesor Povše iz Gorice tako-le:

„Ker dobivam od svilorejcev iz Kranjskega mnogobrojna vprašanja zaradi cene in kupcev za njihovo blagó, naznanjam jim po „Novicah“, katere so lani nasvetovale, naj se svilorejci na-me obračajo (kajti vsakemu posebej pisati ni mi časa in tudi ne morem, ker nisem trgovec), da je ta teden kokonom sledeča tržna cena:

1 kilo zelenih kokonov 1 gld. 10 kr. do 1 gld. 40 kr.,
1 „ rumenih „ 1 „ 30 „ do 1 „ 60 „
tedaj, žalibog, silno revna cena! — Kdor pa zaradi prodaje kokonov za seme od mene sveta išče, naj mi pošlje v škatljici 15 parov kokonov, ker le na podlagi znanstvene preiskave morem priporočati dotično blagó tukajšnjim svilorejcem za seme.

Ako morem služiti z dobrim svetom, rad storim, da tako dejansko kažem, da se zavedam dolžnosti uda Kranjske kmetijske družbe, kateri pa želim, da bi izvršila že pred 3 leti podane jej moje nasvete glede prodaje kokonov.“

V Gorici 24. junija 1878.

Prof. Povše.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Iz Dunaja. — Še danes ne vemo prav za gotovo, ali je državni zbor že popolno sklenjen ali le začasno odložen; podoba je, da se bode nekako po tihem izgubil. Ko je 21. dne t. m. zbornica gospôška dovršila svojo obravnavo, se je pričakovalo, da se jej naznani odlog državnega zbora, al to se ni zgodilo, menda zato ne, ker je še zmirom mogoče, da Magjarom v zadnjem trenutku kaka muha po glavi šine, da bi ne bili zado-

voljni z vsem tem, kar še veliko preveč za prihodnjih 10 let dobijo. Ker je pa pri zadnjih obravnavah v Ogerskem zboru, ki je bil zopet poln Magjarskih škandalov, ministerstvo zmagalo s svojim predlogom, vendar ni več kakih ugovorov pričakovati. Nova pogodba se sme tedaj za dovršeno smatrati.

— Ministerstvo nauka je 18. dne t. m. vsem c. k. deželnim šolskim svetom poslalo dopis velike važnosti, ki kaže, da ni pravi način, po katerem so se dozdej v gimnazijah in realkah vršile matúre, to je, preskušnje zrelosti mladine, predno iz srednjih šol stopi na višja učilišča. Dijaki v srednjih šolah se dandanes kot jetniki v galejah napenjajo v posamnih predmetih, koncem pa se vendar ne doseže to, kar mladega človeka kaže sposobnega v celoti. V vsem dopisu ministrovem se lahko med vrsticami bere, da dementira to, kar je prešnjim njegovim ukazom načelo bilo. Res skrajni čas je, da se predrugačijo ne same matúre, ampak ves „Lehrplan“ srednjih šol, po katerem nima veljati „das vielleicht frappirende Detailwissen,“ sondern sondern die erlangte geistige Reife überhaupt.“

Iz Berolina. — Oči vsega sveta se dandanes obračajo v Berolin, kjer kongres razpravlja Turške zadeve. Reklo se je v prvi seji, da vse tajno ostane, kar se bode ondi govorilo in sklepalo, al vsak dan so vsi časniki polni poročil, katera danes zanikujejo, kar so včeraj rekla. Ni nas tedaj volja bralce naše mučiti z dnevnimi laži. Al nekaj je, kar ni prazna govorica, pa v srce boleti mora vsakega Avstrijana, in to je, da po politiki Andrassyevi je zdaj Avstrija na cedilu, to je, uboga samica. Londonski časnik „Globe“ je namreč v polnem tekstu objavil dogovore (memorandum) Rusije z Anglijo tako, da ni dvombe o porazumku Ruske vlade z Angleško. Se ve da kakor blisk z jasnega neba je udarilo to na ves svet, najbolj pa na Andrassyja, ki ni vedel, da osamljen stoji. Rusija si je zagotovila za kongres lepo pozicijo; cesar jej je glavno treba, ima gotovo v torbici svoji in more zdaj z Avstrijo odločno govoriti. V to, kar sta ukrenila lord Salisbury, Angleški minister vnanjih oprav, in pa grof Šuvalov, Ruski poročnik v Londonu, je, se ve da največ pripomogel — „mešetar“ v Berolinu. Grof Andrassy, pred vsem Magjar in Honvedski general, je zmirom le Evropejsko politiko delal, češ, da v interesih Evropskih so zavarovani „interesi“ Avstrijski, — med tem pa so vse druge vlade delale na svojo lastno korist. On ni hotel slišati tega, kar je Rusija po Ignatievu Avstriji ponujala, — ni razumel poklica Avstrije, da prav ona bi bila v roke vzela vredbo Balkanskega poluotoka, — ni hotel slišati patriotičnih objav Bosniških o potovanji cesarjevem leta 1875. Vse to je Andrassyeva politika prezrla in danes stojimo tam, da vse druge vlade v kongresu se ne bodo brigale za Andrassyjeve „interese.“

Vabilo na naročbo „Novic.“

Koncem tega meseca izteče naročba na „Novice“ za prvo polovico letošnjega leta, zato vljudno prosimo gg. naročnike in prijatelje naše, ki so naročnino le za ta čas odrajtali ali ki na novo želijo dobivati naš list, naj se oglasijo zato do konca tega meseca, da liste poredoma dobivajo v pričetku družega polletja.

„Novice“ z „Oglasnikom vred stanejo:

za pol leta po pošti 2 gold. 40 kr., — v tiskarni prejemanje 2 gold.

za četrt „ po „ 1 „ 30 kr., — v „ „ „ 1 „

Naročnina naj se po najcenejši poti poštarških nakaznic pošilja pod naslovom Blaznikove tiskarne v Ljubljani.

Administracija „Novic.“